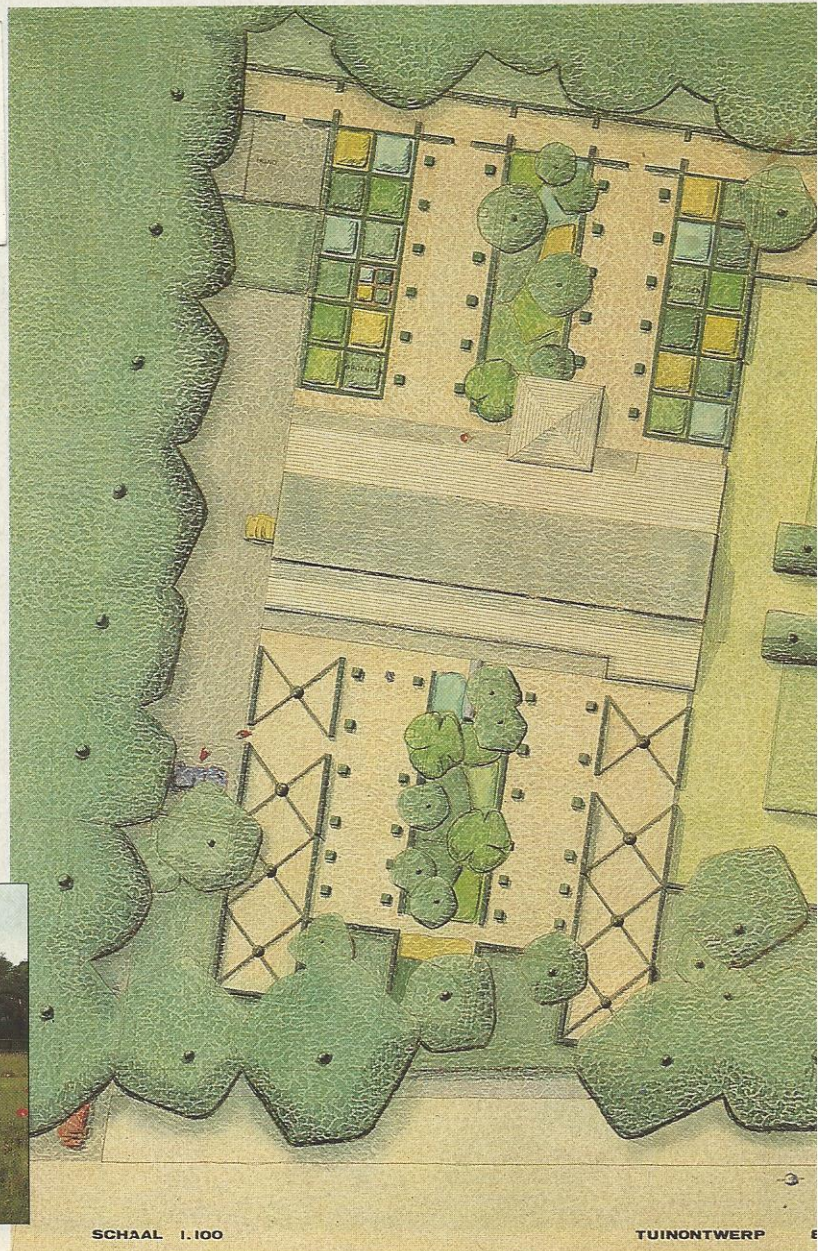
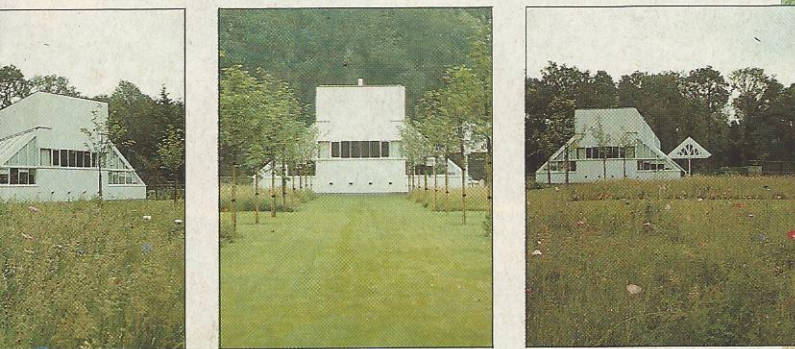

EIGEN HUIS & INTERIEUR

OP DE GROEI ONTWERPEN

Tuinarchitect Marc de Winter kreeg de moeilijke klus de kaalheid rond het door Lou Jansen ontworpen huis te Turnhout wat op te fleuren. De bewoners hadden namelijk de bomen – waarom álles draaide – gekapt.

SCHAAL 1.100

TUINONTWERP

De fraaie populieren en vooral hun onderlinge afstand van vijf meter hadden architect Jansen geïnspireerd tot een bouwconcept met een navenante maatvoering. (Zie reportage op pagina 77). Toen hij van een korte vakantie terugkwam zag hij tot zijn verbijstering dat er geen boom meer viel te bekennen. De bewoners van het huis in wording bleken gewoon niet weg te zijn van populieren. Jansen wilde zijn plan alsnog realiseren wanneer tenminste een goede tuinarchitect de schade zoveel mogelijk zou herstellen. Dat heeft De Winter knap gedaan.

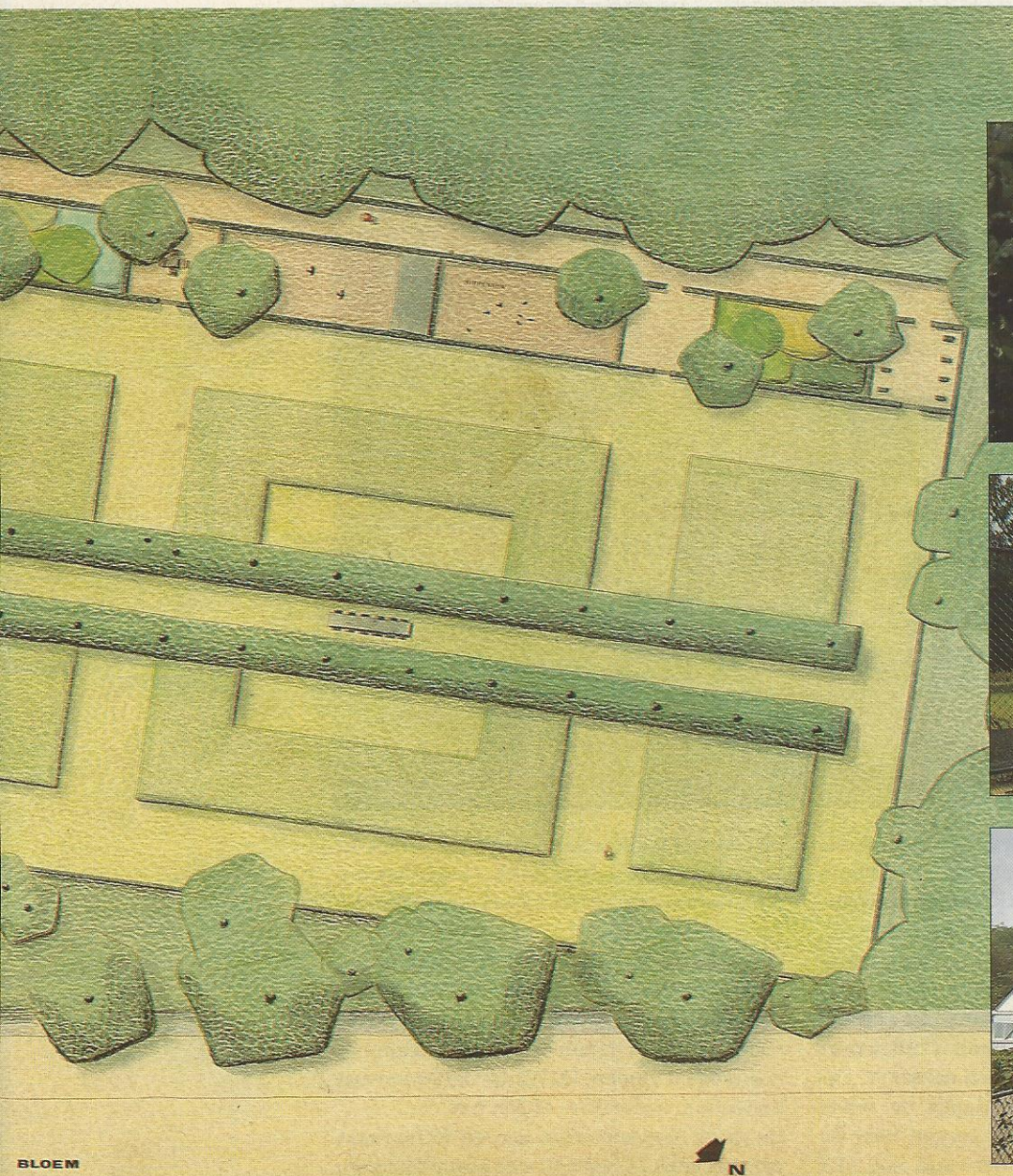
HOEWEL DE TUIN PAS OVER EEN jaar of zeven op z'n mooist zal zijn, is hij nu HOEWEL DE TUIN PAS OVER EEN jaar of zeven op z'n mooist zal zijn, is hij nu al zeer de moeite waard. Marc de Winter begon met het maken van een ontwerp dat perfect aansloot bij de architectuur van het huis.

Evenals Lou Jansen hanteerde hij consequent het stramien van vijf bij vijf. Ook de futuristische sfeer die het huis bij hem oproep, wilde hij overdragen op de omgeving. Het kostte hem een paar maanden voordat hij zijn ideeën volledig had uitgewerkt. Over het resultaat zijn Jansen, hijzelf én de bewoners tevreden.

De Winter heeft met behulp van eenvoudige, door het architectonisch stramien al min of meer opgelegde vormen een spannende tuin willen creëren. Meteen aan de straatkant is dat al te zien. De lijnen van de tuin lopen, net als die van de woning, niet geheel evenwijdig aan de weg. De tussenruimte is opgevuld met *hedera helix hibernica* als bodembedekker. De eiken die er al stonden zijn aangevuld met onder andere pruime-, appel- en hazelnootbomen.

Perken met veldbloemen, perfect symmetrisch tussen strenge paden.

Rechts: plattegrond van de tuin.

*Het nu nog
doorzichtige hek zal
geheel begroeien.
Midden en onder:
ruimte en oerwoud
wisselen elkaar af.*

De omheining is nu nog van draad en dus doorzichtig, maar over enkele jaren zal zij begroeid zijn met een dichte heg van hедера.

OPVALLEND ZIJN DE HOOGTEVERschillen, waardoor een kanteelvormig effect ontstaat. De Winter wil hiermee de privacy van de bewoners verzekeren en tevens de nieuwsgierigheid van voorbijgangers wekken: 'Door de wanden af te wisselen met lagere gedeelten kun je straks slechts stukjes van de tuin en het huis zien.' Het draad is geplaatst omwille van het onderhoud. 'Dat geeft me een veilig gevoel. De vorm ligt nu vast, er kan niets meer tegen mijn zin gebeuren', zegt De Winter. 'Als ik alleen met een levende heg zou werken, moest er bijna een beeldhouwer aan te pas komen om de lijnvoering in de juiste staat te houden. Of ik zou

elke maand moeten komen met instructies voor de tuinman.'

De oprit naar de woning ligt aan de linker kant, geheel tegen de omringende bomen aan. De parkeerplaats biedt ruimte aan zes auto's. Symmetrie is voor Marc de Winter net zo belangrijk als voor Lou Jansen. De vijf meter brede vertrekken zijn aan de voor- en achterzijde doorgetrokken: bij elke leefruimte sluit een buitenruimte aan, niet alleen voor wat betreft de afmetingen, ook qua sfeer. Aan de voor- en achterkant ontstaan aldus vijf banen, door een pad gescheiden van het huis. De opvallendste daarvan is een oerwoudlijn (op de tekening de tweede baan van links), die in verbinding staat met de dakgoten. Al het water loopt regelrecht de tuin in. Over enkele jaren is in deze vochtige ruimten een uitbundig geheel van planten te bewon-

FOTOS: ROBIN COHEN

Het terras achter het huis grenst aan de groente- en kruidentuintjes. Ook hier kleurige bloemen.

deren: we vinden er onder andere pauwlonia tomentosa, catalpa bignonoïdes en rheum alexandria (grootbladig), tipha latifolia en heliantus salicifolius (met lange fijne bladeren), varen- en papyrussoorten als matteucia struthiopter en broussonetia papyrifera. Als bodembedekker heeft De Winter hier euphorbia wulfenii gebruikt. De planten zullen over de lijn heen woekeren als een oerwoud. Getemd weliswaar, want ondanks de wilde groei zullen de lijnen zich voegen naar de architectuur. Omdat het oerwoud nog niet tot volle bloei is gekomen, hebben de bewoners het verlevendigd met plantjes.

ALS CONTRAST BEVINDT ZICH DIRECT naast de oerwoudbaan een kale ruimte, verhard met dolomiet. De tuinarchitect stelt zich al de feestjes voor die men daar zal gaan houden, met mooi gedekte tafels, wijn en veel mensen.

De overige banen aan de voorkant zijn decoratief. Er groeien diagonale rijen planten (buxus sempervirens), in het midden geaccentueerd door een hoge versie van dezelfde plant. De invulling van de banen aan de achterkant van het huis is gerelateerd aan de keuken. Behalve de oerwoudlijn is er een kruiden- en een groentetuin. De eerste bevat een combinatie van kruiden: naast citroenmelisse, valeriana, rozemarijn, venkel en angelica groeit er onze-lieve-vrouwebedstro,

iris, monarda didyma en acanthus mollis. In de groentetuin, geheel links, vinden we onder meer mierikswortel, rabarber, erwten, asperges en artisjok.

Dit gedeelte is door een soort tunnel, eveneens bedekt met dolomietsteen, verbonden met een aantal ruimten van vijf bij vijf meter rechts achter in de tuin die hun bestemming nog moeten vinden. De Winter denkt aan een hondenhok, een volière of een hut.

De grote bloemenweide aan de rechterkant van het huis is beplant met korenbloemen, margrietten, boterbloemen en klaprozen. Helaas zijn deze eenjarig; om ze te behouden zou men de grond jaarlijks moeten omspitten. Gelukkig is de weide zonder bloemen ook al bijzonder. Om hier spanning te creëren heeft De Winter gewerkt met grasvariëteiten: lanen met kort en paden met lang gras wisselen elkaar af.

In het midden van de bloemenweide, van links naar rechts, heeft hij twee rijen kleine linden (tilia cordata) laten plaatsen, precies in het verlengde van de hooggelegen zitkamer. Het uitzicht is schitterend. Waar de paden met kort gras elkaar kruisen is voorzien in een picknickruimte.

Kortom een tuin met onbeperkte mogelijkheden. Marc De Winter is erin geslaagd een boeiend kader te vinden voor Lou Jansens architectuur. ■

Helene Schoenmaker